

KOTNY (3) *ai*

o prawdopodobnie jasne (*tak w kot itp.,; tak też Cn*),

sg m [N kotny.] ◊ G kotn(e)go (1). ◊ [f N kotnã.] ◊ pl N subst kotn(e) (1). ◊ [G kotnych.] ◊
A subst kotn(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.: *kotna*.

Noszący w sobie płód, brzemienny [wyłącznie o zwierzętach] (3) : [kotny/ praegnans, gravidus, faetus, de brutis dicitur. Volck Iiiv.]

Wyrażenia: »kotna owca« = *foeta a. fetosa ovis Cn* [szyk 1: 1] (2): *FalZioł* IV 2d; Iako páfterz ítado fwoie páść będzie [...] kotne (też owce (legucżko) poprowadzi [*foetas dueet*]. *BudBib Is* 40/11.

[»samica (psa, wielbłąda) kotna«: Sámice ich [*psów*] przez trzy miesiące kotne bywáią/ gdy się ołzczeni nie máią być wżytki chowány *Cresc 1571 569 (Linde)*; oddzielił [...] dóry Ezau brátu fwoiemu [...] wielbłądow sámic kotnych [*camelos fetas*] z zrzebiątki gich trzydzieści *Leop Gen 32/15 (Linde)*.]

»kotny zając« (1): Doftać kotnego zaiąćá á dzieći s niego wyproć *SienLek* 105.

MK